

- dle rozdělovníku -

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 2516332/2023

Sp. zn.:

S-MHMP 284921/2022

Vyřizuje/tel.:

Mgr. Černoouz

236 003 940

Počet listů/příloh: **4/0**

Datum:

1. 12. 2023

Příkaz

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen „MHMP OPP“), věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče v hlavním městě Praze, podle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále pouze „památkový zákon“), a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOP“), **rozhodl** v souladu s ustanovením § 90 ZOP a ustanovením § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále pouze „správní řád“), **t a k t o** :

Právnícká osoba Sportovní a kolejní areál PVS s.r.o. se sídlem **V Pitkovičkách 11, 104 00 Praha – Pitkovice, IČO 07523921**, se uznává vinnou z přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se dopustila na pozemcích parc. č. 137/4, parc. č. 138 a parc. č. 140, k. ú. Pitkovice, jakožto stavebník ve vztahu k záměru nazvanému „**Novostavba studentské koleje – objekt E**“ tím, že v blíže nezjištěné době, nejdříve po dni 8. 12. 2020, kdy nabylo právní moci rozhodnutí odboru výstavby Úřadu městské části Praha 22 sp. zn. MC22 893/2020 OV 10, č. j.: 309034/2020 jež stavbu schválilo, zahájila stavební činnost, aniž by splnila oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 památkového zákona vůči Archeologickému ústavu Akademie věd ČR. Nemovitost, dotčená stavební činností, se nachází na území s archeologickými nálezy.

Sídlo: Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1

Pracoviště: Jungmannova 35/29, 110 00 Praha 1

Kontaktní centrum: 800 100 000, fax: 236 007 157

E-mail: posta@praha.eu, ID DS: 48ia97h

Za spáchání přestupku se právnické osobě Sportovní a kolejní areál PVS s.r.o., identifikované výše, **ukládá** podle ustanovení § 35 písm. b) ZOP, § 46 ZOP a § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona **správní trest pokuty** ve výši **10 000 Kč** (slovy desetitisíc korun českých).

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí (příkazu) o jejím uložení na účet číslo **30015-5157998/6000**, k. s. 0558, v. s. **4200002111**, PPF banka, a. s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

Realizaci stavební a jiné činnosti na území s archeologickými nálezy upravuje památkový zákon v § 22 odst. 2, který stanoví, že *„Má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů“*.

Nesplnění oznamovací povinnosti, uložené citovaným ustanovením, představuje porušení zákona, na něž pamatuje skutková podstata přestupku.

Ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona určuje, že *„právnická osoba se ...dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 tohoto zákona“*.

Dne 20. 3. 2020 obdržel správní orgán žádost (evidováno pod spisovou značkou S-MHMP 464971/2020) o závazné stanovisko ve věci stavby nazvané **„Objekt občanské vybavenosti – kolej a zázemí. Objekt E“** na zmíněných pozemcích. MHMP OPP přípisem č. j. MHMP OPP 492093/2020 žadatele uvědomil, že předmětné pozemky se nacházejí mimo chráněná území ve smyslu ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona. Zároveň však správní orgán podatele řešené žádosti upozornil, že dané pozemky tvoří součást území s archeologickými nálezy, a že *„stavebník má ...již od doby přípravy stavby oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, vůči Archeologickému ústavu“*.

Dne 15. 2. 2022 MHMP OPP při výkonu svěřených pravomocí zjistil, že na shora konkretizovaných pozemcích odpovědný subjekt zahájil výstavbu ubytovacího zařízení, posléze funkčně změněného na bytový dům bez zásahů do původního půdorysu. Objekt stojí na monolitických železobetonových základových pasech o šířce 0,5 m a hloubce založení 1,1 m

v rostlém terénu. Reálný zásah do terénu vykazuje větší míru (vysvahování výkopů, prostor pro šalování, izolační vrstvy apod.). Půdorys objektu má tvar obdélníku o maximálních rozměrech 31 x 17, 4 m. Zásahy do terénu mohly poškodit archeologické situace, popřípadě se na místě vyskytující. Pravděpodobnost výskytu archeologických situací a artefaktů zde lze považovat za o to vyšší, že stavba se nachází velmi blízko historické obce Pitkovičky. S místem stavby také sousedí Pitkovický (Vinný) potok, v jehož blízkosti lze důvodně předpokládat lokality pravěkého osídlení.

Ze sdělení Úřadu městské části Praha 22, odboru výstavby, sp. zn.: MC22 713/2022 OV 10, čj.: P22 16111/2022 OV 10 ze dne 20. 5. 2022 správní orgán zjistil a shledává prokázaným, že pozici stavebníka ve vztahu k výše specifikované stavbě na počátku zastávala osoba jmenovaná výrokem tohoto příkazu (dále rovněž „PVS“, „odpovědný subjekt“ nebo „stavebník“), která tehdy jako nesporný žadatel o stavební povolení pozemky vlastnila. Její totožnost MHMP OPP ověřil výpisem z ROS (základního registru). Současně správní orgán zaslal přípis Archeologickému ústavu Akademie věd ČR v.v.i. (dále jen „ArchÚ“), kde se tázal, zda příslušný stavebník v posuzované věci povinnost kladenou ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona splnil, či nikoli. Dotazy MHMP OPP se týkaly i toho, o jak cennou lokalitu z archeologického hlediska v případě dotčené oblasti jde, a jak vysokou újmu na veřejném zájmu by porušení uvedené povinnosti znamenalo.

Ve své reakci, jež správnímu orgánu došla dne 6. 6. 2022, ArchÚ sdělil, že dne 18. 5. 2022 od PVS přijal oznámení o stavebním záměru s datem zahájení 18. 5. 2022. Na základě informace od MHMP OPP, který poukázal na fakt, že rozpracovanost výstavby zjistil už dne 15. 2. 2022 (snímky z ortofotomap vypovídají o jejím ještě dřívějším zahájení), se ArchÚ domnívá, že odpovědný subjekt svou oznamovací povinnost **nesplnil**. Dále ArchÚ doplnil, že na katastrálním území Pitkovičky jsou evidovány archeologické nálezy z období zemědělského pravěku a novověku. Koncem svého vyjádření ArchÚ uzavřel, že přesto nelze jednoznačně potvrdit, zda mohlo v důsledku uskutečněné stavební činnosti dojít k poškození či zničení archeologických nálezů. Správní orgán uznal za prokázané, že stavebník své oznámení vůči ArchÚ **neučinil** v době „přípravy stavby“, ale až v pokročilém stadiu její realizace.

Památkový zákon definici termínu „území s archeologickými nálezy“ neobsahuje. Při vymezení zmíněného pojmu dlužno vycházet z čl. 1 odst. (ii) a (iii) Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované), publikované pod č. 99/2000 Sb. m. s. (dále pouze „Maltská konvence“), kde je definováno archeologické dědictví, k jehož ochraně se Česká republika jako smluvní strana Maltské konvence zavázala. Území s archeologickými nálezy lze tedy vymezit jako území, konkretizované ustanovením čl. 1 odst. (ii) a (iii) Maltské konvence. V této souvislosti nutno taktéž upozornit na čl. 2 odst. (i) Maltské konvence, podle kterého mezi závazky každé smluvní strany patří vedení soupisu jejího archeologického dědictví a klasifikace chráněných památek a oblastí. Česká republika plní zmíněnou povinnost prostřednictvím Státního archeologického seznamu, vytvořeného v rámci výzkumné činnosti Národním památkovým ústavem a jeho předchůdcem, Státním ústavem památkové péče. Státní archeologický seznam představuje evidenci archeologických lokalit zakreslených do mapy v digitální podobě.

MHMP OPP pokládá za prokázané, že PVS konala stavební činnost na území s archeologickými nálezy.

Stavební činnost památkový zákon nedefinuje. Důvodová zpráva k památkovému zákonu jako příklad uvádí stavby průmyslových a obytných komplexů, dolů, lomů, komunikací, zemědělské a vodohospodářské stavby.

Oznamovací povinnost tíží stavebníky bez ohledu na to, zda konkrétní zamýšlenou stavební činností dojde nebo nedojde k zásahu do archeologického naleziště, a dokonce i bez ohledu na to, zda stavebníci vědí, že jde o území s archeologickými nálezy neboli zda se na území, v němž hodlají stavební činnost realizovat, nacházejí prvky archeologického dědictví.

Předmětná oznamovací povinnost má za svůj účel zajistit pro ArchÚ včasnou informaci o zamýšlených pracích, které by mohly archeologické dědictví na řešeném území ohrozit, poškodit nebo zničit, aby ArchÚ, popř. oprávněná organizace dostaly možnost uplatnit požadavky na uskutečnění záchranného archeologického výzkumu. Příslušné oznámení nutno učinit s dostatečným předstihem, a to nejen v zájmu subjektu, jenž má výzkum provádět (ArchÚ, oprávněná organizace nebo jiná oprávněná osoba), ale především ku prospěchu stavebníka. Realizace výzkumu vždy znamená větší či menší zdržení stavební činnosti.

Povahu přestupku má „*společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin*“. Nesplnění oznamovací povinnosti, uložené stavebníkovi ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona, za přestupek označuje ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) téhož zákona. V dané věci došlo k naplnění jak formálního znaku přestupku, tak i jeho znaků, stanovených památkovým zákonem. Zároveň se nejedná o trestný čin. Posuzovaný skutek správní orgán kvalifikoval jako čin protiprávní, jelikož nedovodil žádnou okolnost, jež by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal i naplnění materiálního znaku, a sice společenské škodlivosti přestupku. V kontextu společenské škodlivosti správní orgán odkazuje kupř. na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28 (judikáty Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), kde se NSS vyslovil, že cit.: „*již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný*“. Čin, kterého se PVS dopustila, (nesplnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona), má charakter přestupku. MHMP OPP považuje za prokázané, že dotčená oznamovací povinnost ohledně uskutečněné stavební činnosti pro jmenovaného stavebníka platila, a že ji měl splnit.

Ve vztahu k jejímu nesplnění správní orgán zdůrazňuje, že zmíněná oznamovací povinnost zavazuje odpovědný subjekt přímo ze zákona, její smysl spočívá v nutnosti zachránit a dokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání ži vota člověka od počátků jeho existence. Proto zákon trvá na splnění oznamovací povinnosti **před** provedením stavební činnosti.

MHMP OPP konstatuje, že PVS předmětnou povinnost porušila, když realizovala stavební činnost, specifikovanou výrokem tohoto příkazu, aniž by o řešeném záměru předepsaným způsobem (oznámením) informovala ArchÚ.

Správní orgán se v rámci svých povinností zabýval objektivní stránkou dané skutkové podstaty a naplněním jejích obligatorních znaků, jimiž jsou jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. Jakémukoli uskutečňování stavební činnosti na území s archeologickými nálezy musí předcházet splněná oznamovací povinnost (viz shora). Její nesplnění znamená rozpor s právní povinností a vyvolání protiprávního stavu. MHMP OPP shledává prokázaným, že stavebník naplnil veškeré znaky posuzované skutkové podstaty, a že z jeho strany šlo o jednání protiprávní, jehož spácháním nastal škodlivý následek, předpokládaný památkovým zákonem. Odpovědný subjekt se tudíž dopustil přestupku podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. Správní orgán má za povinnost přestupek projednat a při naplnění jeho materiální i formální stránky je oprávněn uložit správní trest - sankci - pokutu.

Dle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze za přestupek uložit pokutu do 4 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 téhož ustanovení.

Provádění stavby na území s archeologickými nálezy vykazuje povahu stavební činnosti. V dotčeném smyslu nelze zpochybnit, že PVS měla zmíněné oznamovací povinnosti vyhovět nejpozději ke dni zahájení stavební činnosti. Na základě sdělení ArchÚ jako subjektu, vůči kterému oznamovací povinnost směřuje, MHMP OPP uznal za prokázané, že se tak nestalo. Jestliže příslušný subjekt svou povinnost nesplní, poruší tím památkový zákon, dopustí se protiprávního jednání a spáchá přestupek (viz str. 5 tohoto příkazu, druhý odstavec, předposlední věta).

Správní orgán přihlédl ke všem relevantním kritériím (uvedeným formou demonstrativního výčtu), a to k charakteru i závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem (§ 39 a § 40 ZOP), době trvání protiprávního jednání, resp. stavu a k rozsahu způsobené škody, k povaze činnosti právnické osoby. S ohledem na právě konkretizované meze správního uvážení uložil za řešený přestupek správní trest pokuty a stanovil její výši.

Při stanovení výše pokuty MHMP OPP zohlednil ve smyslu ustanovení § 38 ZOP (viz předchozí odstavec) závažnost přestupku, jeho charakter, zejména význam památkovým zákonem chráněného zájmu, jehož se přestupek dotkl, a kterým je v předmětné věci ochrana hodnot archeologického dědictví jakožto součásti dědictví kulturního.

Protiprávní jednání stavebníka včetně jeho důsledku, resp. následku, správní orgán hodnotí tak, že PVS nesplněním posuzované oznamovací povinnosti sice porušila významný veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví, ale v méně závažném rozsahu.

MHMP OPP při hodnocení způsobu spáchání daného přestupku přihlédl ke skutečnosti, že protiprávní jednání odpovědného subjektu spočívá v pasivním nekonání, tedy opomenutí, ačkoli konat – předem oznámit stavební činnost – měl.

Jako polehčující okolnost správní orgán do stanovené výše pokuty v souladu s ustanovením § 39 ZOP promítl fakt, že stavebník spáchal rozpor s předpisy na úseku státní památkové péče z hlediska působnosti MHMP OPP vůbec poprvé. Jako další polehčující okolnost ve prospěch PVS vyznívá k tíži zájmů památkové péče skutečnost, že poté, co příslušný subjekt začne bez oznámení realizovat zemní práce, pak už nikdy nelze jednoznačně potvrdit, zda mohlo v důsledku provedené činnosti dojít k poškození či zničení archeologických nálezů. Jako okolnost přitěžující naopak správní orgán shledal následující. Dne 1. 4. 2020 stavebníkům zmocněnec obdržel sdělení, jež explicitním způsobem informovalo (viz výše), že zmíněné pozemky leží na území s archeologickými nálezy, a výslovně ozřejmilo, jaké povinnosti z takového faktu pro PVS plynou. Ani zcela přímé poučení, díky kterému měl odpovědný subjekt jasné předpoklady k tomu, aby o svých povinnostech věděl, stavebníka nepřiměly jeho záměr oznámit na ArchÚ.

Vzhledem k mezím správního uvážení, k polehčujícím i přitěžujícím okolnostem a k tomu, že MHMP OPP hodnotí závažnost posuzovaného protiprávního jednání včetně jeho důsledku resp. následku jako nízké, stanovil pokutu v symbolické výši na samotné spodní hranici zákonného rozpětí.

Správní orgán při zvážení druhu trestu a jeho výměry s ohledem na výše objasněné a na judikaturu NSS – analogicky rozsudek č. j. 7 As 71/2010 – 97 ze dne 30. 9. 2010, publ. pod č. 2209/2011 Sb. NSS, kde NSS vyvodil závěr, že *„mezi hlediska individualizace trestu v dané věci patří zejména závažnost správního deliktu, význam chráněného zájmu, který byl správním deliktem dotčen, způsob spáchání správního deliktu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán“*, uložil sankci na samé spodní hranici zákonného rozpětí (viz konec předchozího odstavce) zejména z důvodu jejího preventivního působení, aby PVS nepraktikovala tentýž postup do budoucna v souvislosti s dalšími eventuálně zamýšlenými stavebními záměry či zásahy na území s archeologickými nálezy.

MHMP OPP postupoval v souladu s ustanovením § 90 ZOP a § 150 odst. 1 správního řádu a výrokem specifikovanou povinnost k úhradě pokuty uložil formou příkazu, jehož vydání je prvním úkonem v řízení. Pro uplatněný postup byly splněny zákonné předpoklady, neboť řízení dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona je řízením z moci úřední a skutková zjištění v řešeném případě má správní orgán za dostatečná. Vzhledem ke skutečnosti, že vydání předmětného příkazu je prvním úkonem v řízení, MHMP OPP neuložil odpovědnému subjektu povinnost nahradit náklady řízení (§ 150 odst. 4 správního řádu).

Správní orgán se zbýval také otázkou zachování lhůty k projednání přestupku, jak mu ukládají ustanovení §§ 29 – 32 ZOP. Pro informaci poznamenává, že podle ustanovení § 30 písm. b) ZOP ve věci přestupku zde vyřizovaného (s ohledem na fakt, že zákon za jeho spáchání stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice přesahuje 100 000 Kč), promlčecí doba trvá tři roky. Co do počátku běhu promlčecí doby MHMP OPP vychází z předpokladu, že promlčecí lhůta zde začala plynout „od doby přípravy stavby“, čili nejdříve po dni 8. 12. 2020, kdy nabylo právní moci shora konkretizované rozhodnutí, kterým příslušný stavební úřad (viz výše) uvedenou stavbu povolil. Oznámením o zahájení přestupkového řízení (resp. o pokračování v řízení) se promlčecí lhůta přerušuje a počíná běžet nová (od začátku). Totéž následuje po **doručení** příkazu, vyslovujícího

vinu, je-li příkaz prvním úkonem v řízení. Dojde-li k nastíněnému přerušení promlčecí lhůty, pak odpovědnost za přešůpek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání (§ 32 odst. 3 ZOP). V době vydání tohoto příkazu interval tří let od právní moci rozhodnutí stavebního úřadu neuplynul, z čehož pramení, že lhůta pro projednání přešůpku a uložení správního trestu ve zmíněném případě zůstala zachována. Vzhledem k dosud vysvětlenému správní orgán rozhodl způsobem, popsaným ve výroku tohoto příkazu.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podat odpor, a to do 8 dnů ode dne jeho oznámení, k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče. Lhůta pro podání odporu dle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy byl příkaz doručen. Doručení písemnosti upravují ustanovení § 23 a § 24 správního řádu, jež určují, že nebyl-li adresát tohoto příkazu zastižen, příkaz se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložený příkaz ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl příkaz k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraven, nevyzvedne, považuje se příkaz podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu za doručený posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v uvedeném případě lhůta pro podání odporu). Dle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, jež má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu přípustné. Příkaz, proti kterému nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

v z. **Ing. Ivana S í b r t o v á**

Vedoucí oddělení státní správy památkové péče

Mgr. Jiří S k a l i c k ý

ředitel odboru

podepsáno elektronicky

otisk úředního razítka

Rozdělovník:

Doručuje se datové schránky do vlastních rukou:

Sportovní a kolejni areál PVS s.r.o., V Pitkovičkách 11, 104 00 Praha – Pitkovic
(IDDS: bdxk2cw)

MHMP OPP - spis